

ZIMNÍ FARNÍČEK

ČASOPIS FARNOSTI KNÍNICE U BOSKOVIC

Č. 54
2024

ÚVODNÍK	3
TÉMA: SVATÝ ROK 2025	4
VÍME PROČ?	7
INSPIROVALO NÁS	10
ADVENT VE ZNAMENÍ PŘÍPRAVY NA SVATÝ ROK	12
Z FARNÍ KNIHOVNY	13
SVĚDECTVÍ VÍRY A MODLITEBNÍ IMPULZY	14
CO PĚKNÉHO JSME PROŽILI V UPLYNULÝCH MĚSÍCÍCH	18
Z FARNÍCH SPOLEČENSTVÍ	32
ČTENÍ (NEJEN) PRO SENIORY	34
MISIJNÍ A CHARITATIVNÍ ČINNOST NAŠÍ FARNOSTI	36
CÍRKEV BEZ HRANIC ANEB CO SE DĚJE KOLEM NÁS	39
ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI	41
KRÁTKÉ ZPRÁVY	43
MÝŠLENKA NA ZÁVĚR	44

PŘÍLOHY:**VYZNAČTE SI V KALENDÁŘI A POZVÁNKY**

24. prosince 2024 papež František oficiálně zahájí „Svatý rok 2025“ s hlavním mottem „**Jsme poutníci naděje**“.

Jedná se o takzvaný „řádný svatý rok“, který se slaví každých 25 let.

Slavnostní zahájení proběhne o vánoční noci 24. prosince 2024 otevřením „Svaté brány“ v bazilice svatého Petra.

MODLITBA JUBILEJNÍHO ROKU 2025

Otče na nebesích,
 ve svém Synu Ježíši Kristu, našem bratru,
 daroval jsi nám víru
 a skrze Ducha Svatého
 jsi do našich srdcí vlil lásku.
 Dej, aby v nás víra a láska probudila
 blaženou naději na příchod Tvého království.

Kéž nás Tvoje milost promění
 v pozorné pěstitele sémě Evangelia,
 které zúrodní lidstvo a vesmír
 v důvěrném očekávání
 nového nebe a nové země,
 až se po porážce mocností Zla
 navždy zjeví Tvoje sláva.

Kéž milost tohoto Jubilea
 v nás, poutnících naděje,
 oživí touhu po dobrech nebeských
 a vleje do celého světa
 radost a pokoj našeho Vykupitele.

Tobě, svatý Bože, ať patří na věčnosti
 chvála a sláva na věky věků.
 Amen.

Rok 2025 bude tzv. svatým jubilejním rokem. Co to znamená?

Od r. 1300 se ujal v katolické církvi zvyk slavit svatý rok, tzv. milostivé léto. Slaví se zpravidla každých dvacet pět let. Svatý rok se někdy též nazývá "jubilejní" rok podle latinského jubileo – radovat se. Svatý rok je časem milosti, obrácení, odpuštění hříchů a bratrského společenství. V dějinách církve se slavila Svatá léta dvojího druhu, buď řádná, odpovídající kulatým výročí Kristova narození, anebo mimořádná, při různých jiných příležitostech.

Jubilejní roky v židovské tradici

Tradice jubilejních roků vychází z inspirace židovskou tradicí, podle níž se každých 50 let vyhlášoval Svatý rok. Během něho se neobdělávala pole, vracela se zabavená půda, propouštěli se otroci. Samotný výraz „jubileum“ se odvozuje z výrazu „yobel“ - od trubky z beraního rohu, která začátek Svatého roku ohlašovala.

Podle Zákona Izraele spočívala spravedlnost především v ochraně slabých. „Vyhlásíte za svatý každý padesátý rok a vyhlásíte v zemi svobodu pro každého jejího obyvatele. Bude to pro vás milostivé léto ..., každý se vrátí ke svému majetku, každý se vrátí do své rodiny ... nebudete sít a nebudete sklízet plodiny země“ (Lv 25,8-12).

Jubilejní rok v katolické církvi

Milostivé léto se slaví zpravidla každých dvacet pět let, aby je mohly prožít všechny generace. Každý jubilejní rok má v poslední době nějaké ústřední téma a akcentuje výzvy té které doby. Např. jubilejní rok 2000 zahájil nové tisíciletí. Svatou bránu baziliky sv. Petra tehdy otevíral Jan Pavel II. „Naší branou je Kristus,“ zdůrazňoval. „Pane buď pro nás Branou, která nás přivádí k tajemství Otce. Učiň, aby nikdo nezůstával vyloučen z Jeho objetí plného milosrdenství a pokoje.“

Od 16. století se začaly vyhlášovat také mimořádná jubilea, která měla zdůraznit události zvláštního významu. Např. rok 1933 - se slavilo 1900 let od Vykoupení. V roce 2000 vyhlásil papež Jan Pavel II. jubilejní Svatý rok jako vstup do nového tisíciletí. V roce 2015 vyhlásil papež František mimořádný svatý rok milosrdenství.

Církev dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam. **Milostivý rok spočívá v odpuštění, jež je nabídnuté všem, a v možnosti obnovit vztah s Bohem i s druhými lidmi. Svatý rok má upevňovat víru, vést k bratrské solidaritě uvnitř církve i ve společnosti. Volá a vybízí věřící k upřímnějšímu a důslednějšímu vyznávání víry v Krista.**

Významným obsahem svatých roků je výzva k odpuštění ve všech vztazích a na všech úrovních, s čímž souvisí i možnost získání tzv. odpustků. Vatikánský úřad „Apoštolská penitenciárie“ zveřejnila dekret obsahující normy pro získání odpustků během Svatého roku 2025. S odvoláním na bulu *Spes non confundit*, kterou papež František vyhlásil Milostivé léto, připomíná, že termín „odpustek“ je synonymem „milosrdenství“, protože má vyjadřovat plnost Božího odpuštění, které nezná hranic.

Svatá brána symbolizuje Krista

Jubilejní rok se zpravidla zahajuje v noci mezi 24. a 25. prosincem tím, že papež otevře tzv. svatou bránu vatikánské baziliky svatého Petra, zatímco tři kardinálové otevrou svaté brány dalších tří bazilik: Sv. Jana v Lateránu (San Giovanni in Laterano), Sv. Marie Větší (Santa Maria Maggiore), Sv. Pavla za hradbami (San Paolo Fuori le Mura).

Svatá brána symbolizuje Krista a jeho milosrdenství. Kristus sám je branou k Otci. Během každého svatého roku pak touto branou procházejí miliony poutníků. Zvláště symbolická je skutečnost, že Svatou branou lze do baziliky pouze vstoupit a nikoliv odejít. **Projít touto branou vlastně znamená vyjádřit odhodlání vstoupit do Kristova srdce, souznít s ním a přijmout milosrdnou Otcovu náruč.** Ježíš sám o sobě říká: "Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen" (Jan 9,10).

Svatý rok 2025: "Naděje neklame"

Nadcházející svatý rok 2025 ponese téma "Naděje neklame" a bude zahájen otevřením Svaté brány vatikánské baziliky svatého Petra při letošní vigílii Narození Páně, o Štědrém dnu 24.12.2024, a skončí uzavřením bran o slavnosti Zjevení Páně, 6. ledna 2026. **V jednotlivých diecézích proběhne zahájení Jubilejního roku o svátku Svaté rodiny v neděli 29. prosince 2024.** „*Ať je putování do katedrály znakem*

cesty naděje, která, když je osvětlena Božím slovem, spojuje věřící,“ píše papež František v papežské buly Spes non confundit, kterou vyhlásil milostivý rok 2025.

Podmínky pro získání odpustků během Svatého roku 2025

Odpustky jsou jubilejní milostí, čteme ve vatikánském dokumentu, který chce “povzbudit duše věřících, aby žily svou touhu získat odpustky jako dary milosti, vlastní a jedinečné v každém Svatém roce”.

S odkazem na platná pravidla pro získání odpustků, mezi něž patří vyloučení náklonnosti ke hříchu, svátost smíření a modlitba na úmysl Svatého otce, Apoštolská penitenciárie ohlašuje, že bude možné čerpat plnomocné odpustky pro sebe nebo pro duše v očistci vykonáním některého ze skutků, které se vztahují na tato místa či prostředí:

I. Na poutích

II. Při návštěvách svatých míst

III. Ve skutcích lásky a pokání

Každá z uvedených kategorií obsahuje velký počet možností a příkladů, jak lze získání odpustků dosáhnout – vše můžete dohledat na internetu.

Jubilejní roky v posledních dvou staletích

Řádné jubilejní roky v posledních dvou staletích

- Svatý rok 1900 / Papež Lev XIII.
- Svatý rok 1925 / Papež Pius XI.
- Svatý rok 1950 / Papež Pius XII.
- Svatý rok 1975 / Papež Pavel VI.
- Svatý rok 2000 / Papež Jan Pavel II. / Motto: „Kristus je stejný včera, dnes i na věky“. Oslava vstupu do 21. století a 3. tisíciletí
- Svatý rok 2025 / vyhlášen Janem Pavlem II. / papež František. Motto: „Poutníci naděje“

PROČ JSOU SVATÉ ROKY?

Svatý rok či **Všeobecné jubileum katolické církve** (*Jubileum, Jubilejní rok*; někdy také *Milostivé léto*) je v katolické křesťanské tradici rokem odpuštění dluhů a trestů za spáchané hříchy.

Původ jubilea je těsně spjat se Starým zákonem a jeho idejí Milostivého léta, které se má konat každých 50 let. Od roku 1450 se Svátý rok koná pravidelně každých 25 let.

V křesťanství byla tato tradice založena na konci 13. století. Prakticky bez popudu ze strany církevní hierarchie se začaly šířit pověsti o tom, že kdo v roce 1300 navštíví baziliku sv. Petra v Římě, dosáhne úplného odpuštění hříchů. Proto se v tento rok do Říma vydaly davy poutníků.

Papež Bonifác VIII. během jednoho z tehdejších velkých shromáždění věřících také všem přítomným plně odpuštění hříchů skutečně udělil. Obrovský zájem poutníků pak přiměl papeže k tomu, že ještě v témže roce vydal bulu „*Antiquorum habet fida relatio*“, která stanovila odpuštění hříchů na celý rok 1300. Dále bula ustanovila, že budoucí Sváté roky budou vždy na počátku každého století.

Zkušenosti prvního Svátého roku ukázaly, že Svátý rok přináší církvi i Římu nezanedbatelné mimořádné příjmy a že v tomto roce významně vzrostla celková zbožnost křesťanského obyvatelstva. Proto velmi brzy za vlády následujících papežů došlo ke změnám. Již od roku 1350 se jubileum zkrátilo na 50 let, o něco později na 33 let (jako připomenutí Kristova věku), až konečně se v roce 1470 přešlo na současnou periodu 25 let. Všechna výše uvedená jubilea se považují za tzv. jubilea řádná. Řádných svatých let, která byla do dnešní doby slavena, bylo zatím

dvacet šest. Poslední Svatý rok v roce 2000 bylo tzv. Velké jubileum, neboť poprvé v dějinách se Svatý rok konal současně s posledním rokem tisíciletí.

Svatý rok se v řádném termínu nekonal pouze dvakrát. Bylo to v roce 1800 v souvislosti s napoleonskými válkami a v roce 1850, kdy byla vyhlášena tzv. Římská republika a tehdejší papež Pius IX. žil v exilu mimo Řím.

Kromě řádných existují i tzv. jubilea mimořádná, která jsou vyhlášována s ohledem na nějakou významnou událost. Poprvé byl vyhlášen mimořádný Svatý rok v 16. století. Ve 20. století byly slaveny mimořádné Svaté roky několikrát. Za velmi významné svaté roky je považován jubilejní rok 1933, který vyhlásil papež Pius XI. u příležitosti devatenáctistého výročí předpokládaného data vykoupení (Kristova ukřížování a vzkříšení). Stejný důvod vedl i papeže Jana Pavla II.

k vyhlášení Svatého roku na rok 1983. Mimořádný Svatý rok nemusí trvat po celý kalendářní rok (365 dní), ale Svaté roky jsou vyhlášovány na dobu i jen několika dnů.

Svatý rok je zpravidla zahajován v noci mezi 24. a 25. prosincem otevřením zardžené **Svaté brány** ve čtyřech hlavních římských bazilikách:

- Sv. Petra (*San Pietro*),
- Sv. Jana v Lateránu (*San Giovanni in Laterano*),
- Sv. Marie Větší (*Santa Maria Maggiore*),
- Sv. Pavla za hradbami (*San Paolo Fuori le Mura*).

Papež otevírá bránu v katedrále sv. Petra a v dalších třech bazilikách pak tři kardinálové vybraní mimořádným shromážděním kardinálů (konsistoří). Ve stejný den následující rok je pak Svatý rok uzavřen tak, že papež touto branou vyjde ven z baziliky a hodí tři plné lžíce malty na práh a do ní vloží tři kameny. Pak je Svatá brána opět z vnitřní strany chrámu zazděna zvláštními cihlami, aby mohla být znovu otevřena až následující Svatý rok.

„Projít tou branou znamená objevit hloubku milosrdenství našeho Otce.“

Papež: Jubileum je příležitostí k zamyšlení nad nadějí ve válečné době

Plné znění Františkovy předmluvy ke knize „Naděje je světlo v noci“, antologii papežových meditací o „skromné ctnosti“ naděje, kterou vydalo Vatikánské nakladatelství.

„Vychovávejme se k rozpoznávání naděje, budeme žasnout nad tím, kolik dobra ve světě existuje.“

Jubileum roku 2025, Svatý rok, který jsem chtěl věnovat tématu „Poutníci naděje“, je vhodnou příležitostí k zamyšlení nad touto základní a rozhodující křesťanskou ctností. Zvláště v době, jakou prožíváme, kdy nás třetí světová válka vedená po částech, která se odehrává před našima očima, může vést k zaujímání postojů chmurné sklíčenosti a špatně skrývaného cynismu.

Naděje je naopak darem a úkolem pro každého křesťana. Je darem, protože je to Bůh, kdo nám ji nabízí. Doufat totiž není pouhý projev optimismu, jako když někdy doufáme, že složíme zkoušku na univerzitě („Doufejme, že ji zvládnou“), nebo když o jarní neděli doufáme v dobré počasí na výlet za město („Doufejme, že bude pěkné počasí“). Ne, doufat znamená čekat na něco, co nám již bylo dáno: na spásu ve věčné a nekonečné Boží lásce. Této lásce, této spáse, která dává chuť našemu životu a která tvoří svorník, na němž svět zůstává stát navzdory všem špatnostem a neřestem způsobeným našimi lidskými hříchy. Doufat tedy znamená přijímat tento dar, který nám Bůh každý den nabízí. Doufat znamená vychutnávat zázrak toho, že jsme milováni, hledáni, žádáni Bohem, který se neuzavřel ve svých neproniknutelných nebesích, ale učinil se tělem a krví, dějinami a dny, aby sdílel náš úděl.

Naděje je také úkolem, který mají křesťané povinnost pěstovat a zhodnocovat pro dobro všech svých bratrů a sester. Úkolem je zůstat věrný přijatému daru, jak správně podotkla Madeleine Delbrêlová, která v Paříži v polovině minulého století, poznamenané dechristianizací, dokázala přinést evangelium na geografickou i existenciální periferii.

Madeleine Delbrêlová napsala: „Křesťanská naděje nám přisuzuje jako místo onu úzkou hřebenovou linii, onu hranici, kde naše povolání vyžaduje, abychom se každý den a každou hodinu rozhodli být věrní Boží věrnosti vůči nám. Bůh je nám věrný, naším úkolem je na tuto věrnost odpovědět. Ale pozor: nejsme to my, kdo tuto věrnost vytváří, je to dar od Boha, který v nás působí, pokud se necháme formovat jeho mocí lásky, Duchem svatým, který působí jako dech inspirace v našich srdcích. Je tedy na nás, abychom tento dar vzývali: „Pane, dej mi, abych ti byl věrný v naději!“.

Řekl jsem, že doufat je Boží dar a úkol pro křesťany. A žít naději vyžaduje „mystiku s otevřenýma očima“, jak ji nazval velký teolog Joseph-Baptist Metz: umět všude vidět důkazy naděje, průlom možného do nemožného, milost tam, kde by se zdálo, že hřích podkopal veškerou důvěru. Před časem jsem měl možnost vést dialog se dvěma výjimečnými svědky naděje, dvěma otci: jedním Izraelcem Ramim a druhým Palestincem Bassamem. Oba ztratili své dcery v konfliktu, který již příliš mnoho desetiletí zalévá Svatou zemi krví. Přesto se však ve jménu svého zármutku, utrpení, které pocítili při smrti svých dvou malých dcer – Smadar a Abir – stali přáteli, ba bratry: žijí odpuštění a smíření jako konkrétní, prorocké a autentické gesto. Setkání s nimi mi dalo tolik, tolik naděje. Jejich přátelství a bratrství mě naučilo, že konkrétně nenávisť nemusí mít poslední slovo. Smíření, které prožívají jako jednotlivci, prorockví většího a širšího smíření, je nepřemožitelným znamením naděje. A naděje nám otevírá nemyslitelné obzory.

Vyzývám každého čtenáře tohoto textu k jednoduchému, ale konkrétnímu gestu: večer před spaním, když si projdete události, které jste prožili, a setkání, která jste zažili, hledejte v právě uplynulém dni znamení naděje. Úsměv někoho, od koho jste to nečekali, projev nezištnosti zaznamenaný ve škole, laskavost projevená na pracovišti, gesto pomoci, byť i malé: naděje je skutečně „dětská ctnost“, jak napsal Charles Péguy. A my se potřebujeme vrátit do dětství, abychom se udivenýma očima pozorovali svět, potkali naději, poznali ji a ocenili. Učme se rozpoznávat naději. Pak budeme moci žasnout nad tím, kolik dobra na světě existuje. A naše srdce se rozzáří nadějí. Pak budeme schopni být majáky budoucnosti pro lidi kolem nás.

Zveme vás k malému krůčku v naplňování očekávání papeže Františka – být poutníky a nést naději.

Realizace:

1. DOMA SI VYTVOŘTE „SVATOU BRÁNU“

- vstupní nebo jakékoliv interiérové dveře u vás doma si vyzdobte (anebo zdobte postupně během adventu) **jako „svatou bránu“** - odkazy na nápady tvorby brány najdete na farním webu.

2. ZAPIŠTE SE V KOSTELE DO FORMULÁŘE „ADVENTNÍ PUTOVÁNÍ SVATÉ RODINY S NADĚJÍ“

3. DANÝ VEČER PŘINESTE IKONU SVATÉ RODINY A BIBLICKÝ VERŠ O NADĚJI DO NÁSLEDUJÍCÍ RODINY

- vyzvedněte si včas v kostele **biblický verš o naději** (nebo připravte svůj), který v daný den spolu **s ikonou Svaté Rodiny** přinesete do jiné rodiny (nebo přijmete od příchozí rodiny)
- **setkání** hostů a hostitelů může proběhnout u domácí „svaté brány“ (mít doma svatou bránu není podmínkou! Lze se setkat i bez ní.)
- pořídte z tohoto setkání **fotografii** (setkání nemusí být dlouhé ani náročné na přípravu, každý dle svých možností a zvyklostí, návrh ke společné modlitbě najdete v obalu na ikonu)

4. V NEDĚLI 29.12. NA SVÁTEK SVATÉ RODINY PO MŠI SV. PŘIJĎTE NA SPOLEČNÉ SETKÁNÍ NA FARNÍM HŘIŠTI U IKONY SVATÉ RODINY, kde **shromáždíme fotografie a **oslavíme svátek rodiny**.**

DNES VÁM CHCI PŘEDSTAVIT DVĚ ÚTLÉ KNIŽKY S KRÁTKÝMI PŘÍBĚHY:

První je od Ivana Šulíka **Jedenácté přikázání**. Dílko slovenského morálního teologa nabízí krátká, ale obsahově hodnotná zamyšlení, či spíše impulsy pro život. Autor nás vyzývá k uvažování, hledání důležitých odpovědí a k tomu, abychom se “na minutu” zastavili a správně si uspořádali svůj život.

Druhá je od kněze, forenzního psychiatra a vysokoškolského pedagoga Maxe Kašparů **Opice Boží aneb vůl zajíce nedohoní**. Kniha „mistra pera“ je sice vzhledem prostá a útlá, ale obsahově bohatá na životní příběhy, osobní zkušenosti, srozumitelnou víru, a především nepřehlédnutelnou radost ze života. Setkáme se s renesančním provokatérem, který je nápadně podobný svému Mistrovi, který vyrušoval a provokoval své současníky. Ne proto, aby je „vytočil“, ale aby jim dal prostor pochopit, co je důležité a co naopak lze možná tak trochu zanedbávat. Jednoduše řečeno, nenechat v klidu nic, co si žádá pohyb těla, ducha i srdce.

Připomínám také, že pro farnost objednáváme časopis **Rodinný život**. Poslední číslo, které máme v knihovně má téma Slyšíš mě? a je zaměřeno na komunikaci. Mezi manželi, rodiči a dětmi, ve farnosti i mezi člověkem a Bohem. Najdete tu i recepty z klášterní kuchyně, inspiraci na vyrábění s dětmi, zajímavé rozhovory, tipy na knihy, aplikace či podcasty. Na své si přijde opravdu každý. Další číslo, které vyjde v únoru 2025, bude mít téma Krise identity.

SESTOUPIL NA VÁS DUCH SVATÝ, NECHTE HO PŮSOBIT

V říjnu už to byl rok, co jsem byla u nás v kostele biřmovaná. Předcházel tomu krásný rok plný setkávání a příprav.

Pro mě začal velkou událostí, a to v únoru svatbou v kostele, a pokračoval dál o letních prázdninách, kdy jsme s rodinou navštívili Medžugorje a byly to nezapomenutelné zážitky.

22. října proběhlo biřmování a mně proběhlo hlavou, že mě teď už dlouho nic tak velkého a krásného nečeká.

Jen v uších mi ještě zní slova pana biskupa Cikrleho: "Sestoupil na Vás Duch Svatý, nechte ho působit."

Přemýšlela jsem jak, co se očekává, co pro nás chystá? Odpověď na mé otázky přišla o měsíc později, kdy jsem zjistila, že jsem těhotná. To překvapení bylo tak veliké, že jsem tomu nemohla uvěřit. A v červenci se nám narodila

krásná a zdravá holčička. Bohu díky.

Rok se s rokem sešel a po loňském biřmování jsme v říjnu slavili křest. Děkuji Bohu za všechny dary, co nám dává, ať jsou velké nebo malé, ale hlavně za lásku.

Monika V.

Papež František zaslal 21. června 2024 poselství k 74. italskému Národnímu liturgickému týdnu, v něm mimo jiné zdůrazňuje čtyři konkrétní úkoly, nad nimiž můžeme i my uvažovat:

OBJEVIT CHÓROVÝ CHARAKTER LITURGICKÉ MODLITBY

Prvním úkolem, který se od nás vyžaduje, je znovuobjevení chórového charakteru liturgické modlitby, díky němuž se sjednocujeme s mateřským jazykem církve a stáváme se jedním tělem a jedním hlasem. Svatý Augustin nám připomíná hluboký vztah naší modlitby s modlitbou Krista: Když se modlíme, mluvíme k Bohu, je to sám Ježíš, který „se modlí za nás, modlí se v nás a k němu směřuje naše modlitba.

[...] **Poznávejme tedy v něm svá slova a jeho slova v nás**“. Krása křesťanské modlitby spočívá právě v tomto prolínání hlasů, které bychom mohli právem nazvat chórovým charakterem. Každá křesťanská modlitba se vždy skládá z *několika hlasů*, stejně jako každý liturgický úkon vykonává *několik rukou*: jsme spojeni s Kristem a v Kristu

znovu objevujeme celé lidství. O hodnotě tohoto chórového charakteru liturgické modlitby nesmíme pouze mluvit, ale musíme ji zakoušet při naší celebraci. Jedním z nejdůležitějších momentů, v nichž můžeme tuto zkušenost získat, je liturgie hodin, která stále ještě vyžaduje naše úsilí, aby se skutečně stala modlitbou Božího lidu. Kéž se naše společenství vrátí k tomu, aby z chóru stoupala modlitba žalmů, a naučí se v liturgii i v životě prožívat jednotu a společenství.

- *V naší farnosti je příležitost k chórové modlitbě liturgie hodin (Breviář) **každý den** (pokud ten den ráno není sloužena mše sv.) v 6:00 v kostele. Spolu s Dankou Ošlejškovou se můžete modlit Ranní chvály. Dobrou pomůckou je mobilní aplikace Breviář, ve které snadno najdete modlitební řád na daný den.*

POSVÁTNÁ HUDBA

Druhým úkolem, který papež doporučuje pozornosti v liturgické pastoraci, je vztah k posvátné hudbě. Hudba v liturgii není ozdobným prvkem, ale její nedílnou a nezbytnou součástí (SC 112), přispívá spolu s ostatními jazyky, z nichž se liturgie skládá, k epifanii slaveného tajemství. Ve zpěvu totiž věřící prožívají a vyjadřují svou víru. Svatý Pavel VI. v této souvislosti moudře napsal: „**Pokud věřící zpívají, neopouštějí církev; pokud neopouštějí církev, zachovávají víru a křesťanský život**“. Papež proto doporučuje věnovat zvláštní péči zejména slavení nedělní eucharistie a připomíná, že se prostřednictvím jednoty hlasů při zpěvu vyjadřuje duchovní spojení těch, kdo přijímají, projevuje se jím radost srdce a zdůrazňuje se společenství těch, kdo přistupují k přijetí eucharistie (srov. IGMR 86).

- *Kromě nedělních mší svatých, prvních pátků a prvních sobot přicházíme slavit mši svatou každý čtvrtek. Při čtvrteční mši svaté o. Šudoma zaměřuje při promluvě svou pozornost na děti, které se tu shromažďují v hojném počtu. Bývalo zvykem, že každý čtvrtek děti doprovázely mši svatou i hudebně. Letos se po týdnu střídají s varhanním doprovodem, ve kterém se zaučuje Dominik Hartl. Pro obohacení našeho farního repertoáru bude postupně zařazovat i písně méně známé. Výzva pro nás všechny zní: neostýchejme se svými hlasy přidat ať už k varhanní hudbě nebo rytmické produkci dětí, a to z důvodu výše uvedených citovaných slov papeže Františka.*

MLČENÍ

Třetí aspekt se týká mlčení, kterému nás liturgie učí, jak ukazují opakované výzvy k tichu v průběhu slavení eucharistie. Papež nás proto žádá, abychom proti shonu, hluku a tlachání, které v každodenním životě podřívají naši sílu, docenili posvátné ticho, výmluvné gesto, příznivý čas a plodný prostor k setrvání v lásce k Pánu. Zve nás, abychom pěstovali kontemplativní pohled, dodali hloubku modlitbě srdce a nechali se proměnit Duchem. Tato důvěrná zkušenost ticha je skutečným předpokladem pro to, aby církev byla schopna naslouchat Tomu, který se zjevuje „tichým hlasem v jemném vánku“ (srov. 1 Kr 19,12).

- *toto blahodárné a posvěcující ticho si můžete dopřát každou sobotu při adoraci Nejsvětější svátosti. Ježíš v Eucharistii je veliký dar. Už několikrátý rok se v naší farnosti daří Pána každé sobotní ráno vystavovat na oltář a přicházet k Němu. Jeho dary a milosti jsou jistě mnohem větší a dalekosáhlejší než jsme schopni teď vnímat. Rádi bychom v této adorační tradici pokračovali, ale kéž by se to nestalo zvykem či obětí pár jednotlivců, kteří se naučili dát Pánu hodinu sobotního času. Do ticha adorace jste Kristem zváni všichni a bude velkou podporou stávajícím adorujícím, když se rozšíří naše řady. Papež František krásně vyjadřuje bohatost plodů ticha v liturgii a stejně sladké plody můžeme očekávat i v čase adorace Božího Syna.*

MINISTERIALITA

Čtvrtým a posledním rozměrem, který Svátý Otec svěřuje do vaší péče, je podpora liturgické ministeriality (*služebnosti*) jako ovoce toho, že jsme církví Letnic. Z tohoto hlediska, a nikoli z funkční perspektivy, je důležité vnímat ministeria ve službě liturgie: v nich se totiž projevuje rozmanitost darů, které Duch Svátý probouzí v křesťanském společenství. Přítomnost rozmanité ministeriality, živené *communem* v Kristu, podporuje aktivní účast shromáždění a spoluzodpovědnost v misii, čímž se konkrétně projevuje synodální povaha církve. Toto vědomí, jak připomněl papež František, vyžaduje stálé nasazení při formaci, aby se zabránilo individualismu a klamnému aktivismu, a jednalo se o skutečnou službu společenství.

(Liturgie.cz)

ZASVĚCENÍ JEZULÁTKU

Tobě se Božské Dítě, Synu Panny Marie a Synu věčného Otce, docela zasvěcujeme se vším, co jsme a co máme: se svým rozumem, svojí vůlí, se svým srdcem a schopnostmi duše i těla.

Ty ses narodil, aby ses dal úplně nám. My se zasvěcujeme, abychom se odevzdali docela Tobě. Ty ses vtělil z Marie Panny, abys nám byl vzorem.

My chceme Tebe, živoucí svůj vzor, vždy věrně následovat. Zasvěcujeme se Ti a odevzdáváme se Tobě se všemi, kteří Tě milují, a prosíme Tě za Ty, kteří Tě neznají.

Rač i jim zjevit poklady darů své lásky, aby i je spojila s námi vroucí láska k Tobě a abychom spolu s nimi, známí i neznámí, patřili všichni k velké rodině Tvých ctitelů.

Přijmi toto naše zasvěcení, přijmi i nás pod svou mocnou ochranu a učiň, ať vzorným životem jsme nyní Tvou radostí ve hříšném světě a jednou Tvou ozdobou v nebeské vlasti.

Amen.

***Přijď, Boží Dítě k nám,
přijď, zachraň národ náš.***

Slyš naše volání:

Vzýváme Tvoji moc, přijď Dítě na pomoc.

FARNÍ VÝLET NA SVATÝ KOPEČEK U OLOMOUCE

Na podzim jsme se vydali na Svatý Kopeček. Původně jsme sice měli jet o týden dřív, ale na Olomoucko přišla potopa. Jak mi řekla jedna farnice: „Až budeme chtít, abe zapršelo, řekneme Vám, ať hoděláte zájezd.“ Naštěstí týden na to už svítilo sluníčko a přes komplikace s odhlašováním již přihlášených a sháněním nových účastníků, vyrazil téměř plný autobus. A čekala nás odměna, přijeli jsme zrovna na Pouť díkůvdání. Vítala nás krásně vyzdobená bazilika Navštívení Panny Marie, kde jsme mohli při mši svaté poděkovat nejen za úrodu, ale za mnoho dalšího, čím nás Pán obdaroval.

Po mši svaté jsme vyšli před baziliku a ejhle, čekali na nás stoly hojnosti. Dobroty slané i sladké, káva, mošt, ... Radostně jsme ochutnávali ode všeho :-). Kdo chtěl, ten s dětmi odešel na prohlídku nedaleké zoologické zahrady, ostatní se zúčastnili prohlídky baziliky s průvodcem. Dozvěděli jsme se o historii baziliky, uměleckých dílech a mimo jiné i o tom, že 21. května 1995 navštívil Svatý Kopeček papež Jan Pavel II.,

jehož dekretem byl téhož roku udělen chrámu čestný titul „bazilika minor“. Na pilíři je od 17. května 2015 umístěn reliквиář s ostatky (kapkou krve) sv. Jana Pavla II. na památku 20. výročí jeho návštěvy této baziliky, který sem osobně přivezl krakovský arcibiskup.

Organizace zájezdu obnáší mnohé starosti, a proto děkuji všem poutníkům, že tuto akci podpořili svou účastí a také notnou dávkou tolerance. Víím, že není možné, aby každý byl spokojen na 100 %. Pro někoho se třeba mohl zdát čas po mši svaté strávený na Svatém Kopečku dlouhý, další by třeba uvítal více času na návštěvu zoologické zahrady. Vážím si vaší důvěry a pochopení a doufám, že na jaře zase vyrazíme.

Maruška Hudcová

SETKÁNÍ PRVOKOMUNIKANTŮ S O. BISKUPEM PAVLEM 3. 10. 2024

První říjnový čtvrtek jeli naši letošní prvokomunikanti na výlet do Brna. Stejně jako každý rok, tak i letos, pozval o. biskup Pavel na Petrov prvokomunikanty z celé diecéze. Prožili spolu celý den plný her, soutěží, smíchu, setkání, poznávání nových míst, zamyšlení, úkolů, ...

Mše svatá v katedrále zahájila celé setkání. O. Pavel mluvil v promluvě mimo jiné o Duchu Svatém – kde a při jakých příležitostech se s ním můžeme potkat. A také, že máme být všichni jako děti – zatím s tím samotné děti nemají problém, ale za takových 30 let budou mít. A co že je na dětech takové pěkné? Že jsou upřímné, opravdové, bezprostřední, odevzdané ... 😊

Po mši svaté jsme se vydali po připravených stanovištích – bylo jich opravdu hodně, všechny jsme nestihli. Na každém stanovišti na nás čekal nějaký „svatý“, který nám v krátkosti řekl něco ze svého života a měl pro nás připravenou hru, soutěž, úkol, ... Nejnavštěvovanějším stanovištěm byla sakristie, kde na nás nečekal žádný svatý (zatím 😊), ale o. biskup Pavel a ukazoval dětem věci, které jsou specifické pro biskupa. A co mezi ně patří? Mitra, berla, solideo, pektorál, prsten. Děti si i samy na sobě některé věci vyzkoušely. Také se mohli o. Pavla ptát, co je zajímavé... A na závěr tohoto stanoviště samozřejmě nechybělo foto s o. Pavlem.

Samotné setkání končilo společnou krátkou adorací v katedrále, kde jsme mohli vidět plnou katedrálu princů a princezen – s korunkami na hlavě. Děti si na jednom stanovišti u Panny Marie Královny totiž vyráběly královské koruny, aby si uvědomily, že jsme všichni Boží děti – princové a princezny Největšího Krále! A vyrobenou korunu si potom vzaly domů, aby na tuto skutečnost nezapomínaly.

Počasí se vyvedlo a my jsme si den užili. Sice unavení, ale plní zážitků z nově poznávaných míst.

A co konkrétně oslovilo každého účastníka?

Domča Z.: cesta na věž a ve věži, potom ještě v kryptě u sv. Tomáše Akvinského, kde jsme psali text písničky, co složil (Klaním se ti vroucně)

Madlenka M.: zajímavá opičí dráha u Carla Akutise

Marianka H.: u biskupa Pavla a focení s ním, vyrábění koruny, placák s biskupem 😊 na konci mše svaté, potom ještě u sv. Pavla předávání „víry“ formou hry

Karolínka L.: stanoviště s Carlem Akutisem – supr opičí dráha

Andělka M.: třídění dobrých a špatných skutků – co je pravda a co lež
Lucinka S.: ve věži, jak tam zvonily zvony, výhled na Brno, a také, že jsem celý den byla s kamarády

Robin K.: placák s biskupem 😊 a ve věži

Katechetka Jitka Muchová

NÁRODNÍ SETKÁNÍ HNUTÍ MODLITEB MATEK

Pardubice 4. – 5.října 2024

Téma: Přinášet lásku a útěchu

Motto: „Vstaň a neboj se“ /Mt 17,7/

Z naší farnosti se zúčastnili čtyři maminky a jeden otec.

Abychom mohly přinášet útěchu, musíme být nejprve samy utěšeny. Naše srdce musí být uzdraveno, upokojeno, obejmuto, naplněno

láskou a nadějí. To jsme zažívaly při páteční moderované adoraci za uzdravení rodin. Motto „vstaňte a nebojte se“ (Mt 17,7) nás mělo povzbudit k tomu, abychom se napřímily a žily ve svobodě a radosti Božích dcer, nikoliv shrbeně, ztrápeně a jakoby bez naděje. To jsme si uvědomovaly s naším sobotním hostem, kterým byla sestra Dominika Konečná z Kongregace Školských sester svatého Františka. S. Dominika je toho času provinční představenou této kongregace v Praze. Dále přijel celosvětový představený hnutí Modlitby otců Willem Visser't Hooft z Holandska. Promluvil nejen k nám maminkám, ale letos mimořádně také k našim mužům. Jako obvykle jsme také vyslechly slovo našich koordinátorek, zažily společnou modlitbu matek a samozřejmě slavnostní sobotní mši svatou, tentokrát s královéhradeckým biskupem Mons. Janem Vokálem. Mnoho dalších kněží včetně našeho duchovního otce Mariusze bylo připraveno nám posloužit svátostí smíření. Hudebně nás doprovodila nová kapela Elohim Worship z Brna. Nechybělo ani překvapení, jehož symbolika má

vždy duchovní přesah a má potěšit srdce nás maminek! Minulý rok to byl prsten, letos pracovní zástěra plná srdíček, která má přikrývat hříchy našich rodin. Především však jsme zažily společný čas neobyčejně hluboké vzájemnosti, blízkosti a jednoty.

GODZONE TOUR 2024

Loni se 2 z mých dětí zúčastnily Godzone tour 2023. Letos jsem si řekla, proč do toho neprásknout a nepřidat se taky. Jde o projekt věřících lidí se Slovenska, kteří se snaží o evangelizaci. Myslím, že

se jim to výborně daří. Zde přikládám, co píší sami o sobě:

Godzone tour je spojením originálneho hudobno-tanečného programu, jedinečných príbehov ľudí, inovatívnej video produkcie a divadelnej show, ktoré sa uskutočnia v šiestich mestách Slovenska i Českej republiky. Je podujatím „Novej evanjelizácie“, ktorá sa snaží šíriť vieru v Ježiša Krista a pomôcť ľuďom doceniť to, kto je Ježiš, čo urobil a čo stále robí.

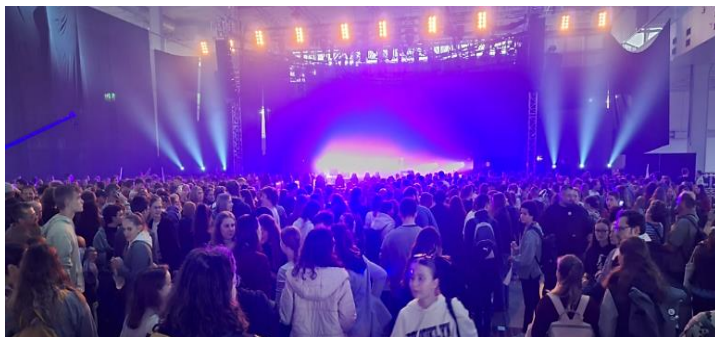
Byla jsem nadšená!!! Jak mnozí víte z nedělních ohlášek, setkání proběhlo na brněnském výstavišti. Někteří z naší farnosti jeli autobusem, který se podařil zajistit Kačce Ševčíkové. Jiní jsme jeli vlastními auty. Program začal v 18 hod. V hale bylo vše, co od skvělé show můžete očekávat. Výborný, kvalitní program – světla, hudba, tanec, projekce, divadelní vstupy, svědectví, možnost chválit Boha tancem a zpěvem. V hale bylo i mnoho přímluvců připravených k přímluvné modlitbě. Kdo chtěl, mohl si zajít ke zpovědi. Kdo chtěl, dal si kafe nebo si mohl odnést Bibli.

Pro mě veliký zážitek! Viděla jsem, že je hodně mladých lidí, kteří žijí ve vztahu s Ježíšem nebo zatím jen oťukávají, kdo Ježíš je a pak se rozhodnou. Je výborné, že takové příležitosti existují. Je výborné, že se tolik lidí do projektu zapojilo a dávají světu vědět, že Bůh není mrtvý!!!

Bůh žije dál!!!!

Bůh působí i v mladých lidech a křesťanství se šíří dál!!!

M. K.

STŘÍPKY Z PASTORAČNÍHO VELETRHU

“Církev bude radostná jen tehdy, když bude žít a hlásat evangelium”

Pod tímto mottem proběhl sobota 19. října 2024 v Brně historicky první pastorační veletrh.

Zúčastnilo se více než 400 návštěvníků ze 130 farností, své pastorační aktivity a materiály zde představilo 40 farních i dalších společenství. Také z naší farnosti několik z nás navštívilo Pastorační veletrh. Myslím, že ne jenom my, ale všichni návštěvníci jsme odjížděli povzbuzeni a inspirováni vším, co jsme viděli, slyšeli a zažili. Škoda se o to nepodělit.

Jednak mě hodně oslovily a povzbudily úvodní přednášky P. Daniela Víchý a P. Petra Karase. Také jsem s radostí v srdci prožila polední mši svatou s naším biskupem Pavlem Konzbulem, kterému jsem vděčná za jeho “civilnost” a smysl pro humor. Také jsem prošla místnost, kde měla stánky farní aj. společenství a prezentovala svoje aktivity. Měla jsem radost, že naše farnost byla také zastoupena, a to Kačkou Ševčíkovou za společenství Děti víry (viz foto). Z workshopů jsem si vybrala ten, který se zaměřoval na aktivity seniorů ve farnosti. Tam jsem zjistila, že nejsem sama, kdo v této oblasti tápe 😊.

S vědomím toho, že zažitá atmosféra je nepřenositelná a myšlenky na papíře často neosloví tolik, jako když je osobně slyšíte, přesto bych ráda zkusila sdílet některé z rad a zkušeností, které ve svých přednáškách zmínili Daniel Vácha a Petr Karas. Jak nenásilně působit (=evangelizovat):

- přistupovat k druhému se starostí, láskou a úctou,
- být soucitní a vnímaví k druhému, dát mu najevo svůj nepředstíraný zájem,
- nepřesvědčovat, nezdůvodňovat, nebýt bojovní a agresivní,
- neargumentovat,
- nenutit do kostela,
- nekázat, nepoužívat teologické poučky,
- podělit se o svůj prožitek víry,
- předat své svědectví a zkušenosti a nečekat na ovoce, máme zasít, nemáme sklízet (tzn. nečekat dychtivě na výsledky a počty naší evangelizace),
- dávat útěchu a naději, ale ne zbožnými frázemi a prázdnými slovy,
- nestydět se,

- nezapomínat na to, že největším svědectvím pro nevěřící je náš způsob života, naše chování, jednání, vztahy, mluva, ...
- spoléhat na pomoc Ducha svatého a chovat se přirozeně,
- evangelizovat sami sebe, nenechat svoji víru zakrňt (literatura s duchovní tematikou, přednášky, filmy, duchovní obnovy, společenství, ... aj.), pěstovat citlivost, vnímavost a vděčnost, zkoumat svůj život a sledovat, kdy se Bůh projevil v našem životě, čím vším jsme byli obdarováni.

Z kázání o. Konzubla jsem si zapsala dvě poznámky:

- Čím srdce přetéká, tím ústa hovoří.
- Nehlásat jen o dobro, ale i o protivensství. Kdo uvěří, nemůže čekat, že teď bude jeho život růžový, pořád se budou stávat i zlé věci, ale už na něj nebude sám.

... tak a teď už se nemůžete vymlouvat, že nevíte, jak evangelizovat 😊.

FÍSOVIČKY NA SETKÁNÍ SCHOL V ROZSEČI

V sobotu 9. listopadu jsem byla v Rozseči na setkání schol a bylo to tam super. Napřed byla mše sv., při které se přinášely svíčky se jménem scholy. Po přivítání v kulturáku vystupovaly všechny scholy. Zazpívaly jsme 5 písniček. Nejvíc jsem si užila poslední písničku Řeka lásky. Všechno se mi líbilo i oběd byl super.

nejmladší účastnice Lucinka L.

DĚKANSKÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE 23.11.2024

V sobotu 23.11. proběhlo v našem děkanátu setkání mládeže. Přes 60 mladých se v brzkých odpoledních hodinách setkalo v boskovickém kostele. Prvním bodem programu byla mše svatá. V kázání se mladí dověděli například to, že cesta s Bohem je jako jízda na babetě, kterou stačí rozšlápnout a poté již jede sama. Po mši účastníky uvítaly odpočinkové aktivity. Setkání nabízelo pro každého něco. Pro sportovce byla možnost her v Orlovně. Ti, kteří hledali prostor na konverzaci, mohli vyrazit na diskusní procházku, nebo strávit čas v čajovně plné dobrých buchet a deskovek. Pro kreativní duše bylo nachystáno zdobení lžiček fimo hmotou a odvážní evangelizátoři se shromáždili před farou, aby se spojili ve chvále.

V druhém odpoledním bloku byly na výběr tři přednášky. Účastníci se dověděli, jaké to je být misionářem v Zambii. Na workshopu o identitě se mohli zamyslet nad tím, jak sami sebe vnímají a kým skutečně jsou.

Největší zájem sklidila přednáška Martina Kvapilíka o umělé inteligenci ve vztahu k Bohu, o tom, jak technologie ovlivňují naši víru a jak se vlastně v dnešní době k Bohu stavět.

Nabitě odpoledne bylo zakončeno večerem chval, který vedlo Společenství chvály společně s mladými hudebníky z farností našeho děkanátu. Během večera byli k dispozici přímluvci, kteří krátkou

přímluvnou modlitbou žehnali mladým do těchto oblastí duchovního i světského života: společenství, vztahy, modlitba, umění, studium, evangelizace a povolání. Pro ty, kteří nevnímali potřebu podpory do žádné z těchto oblastí tu byla i možnost přímluvné modlitby za vlastní úmysl či za objetí a lásku Boha Otce. Motem letošního setkání byl verš: „Ti, kdo doufají v Pána, poběží a neunaví se.“ Všichni jsme zváni k tomu, abychom kráčeli s Bohem celým svým životem. Jediné, co je k tomu třeba, je udělat první krok – přijmout Ježíše do svého života, poté již můžeme běžet bez únavy.

Symbolický krok jsme vykonali všichni, když jsme v závěru chval vyšli za zpěvu písně „Náš Pán, On je králů Král“ průvodem z kostela.

Celé setkání bylo pro účastníky i pro nás pořadatele nádherně stráveným časem ve společenství a duchovní zážitky si jistě poneseme ještě hodně dlouho.

Jakub Mynář

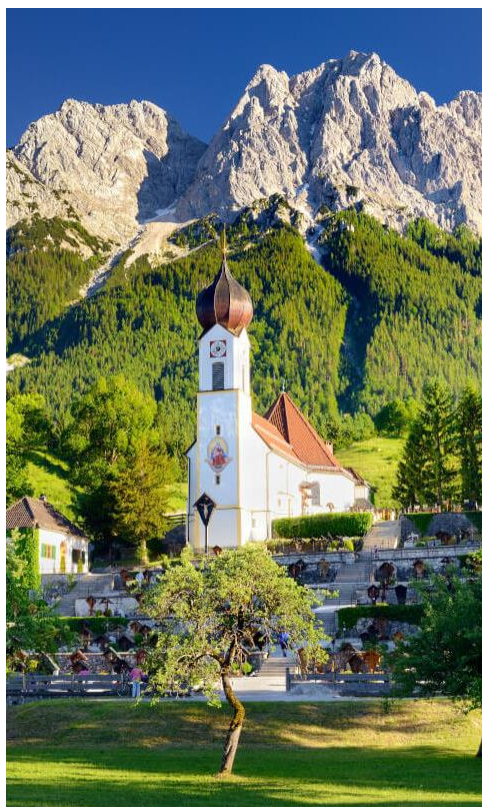
*„Ti, kdo doufají v Pána,
poběží a neunaví se.“*

VÝLET DO NĚMECKA

Když se něco učíme, například cizí jazyky, řada učitelů nebo lektorů doporučuje, abychom si zjistili, jaký jsme studijní typ. Ti, kteří jsou auditivní typ dovedou nejvíce vytěžit z ústně předávaných informací. Pohádky a příběhy sytí duši mnohých z nás. Jsou protkány perlami, které se jmenují například věrnost, poctivost, trpělivost, úcta, láska, pravda, ochota, soucit...takových perel je na celý náhrdelník. Je nutné je vydobýt z příběhu a zasadit je do svého vlastního života. V nedělních homiliích jsou také často ukryty pravé poklady. Dobře a dlouho si je pamatují.

Vzácným drahokamem pro mě byla promluva kněze Jakoba Paula z Bavorska. Do kostela jsme přišli ráno, po masivním raketovém útoku Ruska na ukrajinské cíle. Bylo to v půlce listopadu. Páter Paula mluvil o zoufalství a utrpení lidí, kteří prožívají válku teď a kteří ji prožívali kdysi. Pokoušel se nás přimět k zamyšlení nad rozměry naší víry. Pozval nás

do svého obrazu. Pokud prožíváme potíže a kolem nás se vše třese, jsme zmítáni v poryvech nejistoty, je dobré si představit, že jsme rostlina v zemi. Na toto rozrušení, chvění, nepříjemný pohyb a třeba i paniku, se můžeme naučit dívat jako na požehnání. Každý pohyb půdy kolem rostliny ji podněcuje, aby pevněji zakořenila. Nečekané otřesy můžeme vnímat jako to, co činí naši víru hlubší, stabilnější, pevnější. Zakořenění a ukotvení ve víře nám přináší jistotu a pokoj.

Určitě je umění, když jeden mluví a druhý slyší obraz. Určitě je umění, když jeden trpí a ten stejný v tom vidí Boží přízeň.

Modleme se za svou víru a chvalme Pána, vše, co činí je dobré...
M. K.

VÝLET DO TELNICE

Nedávno jsme se s manželem zúčastnili zajímavé akce, kterou připravili farníci z Telnice. Na své faře uspořádali přednášku Josefa Byrtuse, kterého svými svědectvími doplňovala jeho žena Regina. Dopoledne jsme se věnovali výkladu prvního slova z modlitby Otčenáš. Po obědě následovala přednáška na téma Pozvání na svatbu Beránkovu. Během dne jsme měli k dispozici drobné občerstvení a byl zajištěn oběd v místní Orlovně. Vše bylo úžasně zorganizované, ale nejúžasnější

byly přednášky pana Byrtuse. Je to opravdu muž modlitby, ze kterého září, že žije to, o čem mluví. Mluvil o Bohu s vášní, s nadšením.

Snažila jsem se postupovat dle jeho návodu. Zapisovat si hlavně do srdce, nejen na papír nebo do hlavy. Co je v srdci se prý nikdy nezapomíná, to tam zůstane uchováno. Nebylo to těžké, vlastně to nešlo jinak. Moc všem doporučuji setkání s tímto výjimečným mužem. Ke společně prožitému dni se nás sešlo asi 30. Na závěr jsme chválili Boha v telnickém kostele s kapelou FORHIM, která přijela z Brna.

Kdybych chtěla zmínit vše, co mě zaujalo, zaplnila bych celý Farníček, a to nejde. Zkusím sdílet krátké zamyšlení o modlitbě.

Naše tělo je chrámem naší duše. Když se modlím jen v duchu, modlitba posvěcuje mé tělo. Když se modlím nahlas v místnosti, chrámem už se stává celá místnost, když se modlím nahlas venku, chrámem je už celý svět. Nemáme se bát modlit se nahlas.

Tato myšlenka mi přijde nádherná a velmi inspirující.
M. K.

FÍSOVIČKY

Na fotce vidíte část mladších dětí, které si říkají Físovičky a pravidelně každý týden se připravují na hudební doprovázení čtvrtční mše svaté. Všechny farní děti jsou do tohoto společenství srdečně zvány! Jeden týden se připravujeme v kostele, druhý týden na faře, vždy v 17h.

MINISTRANTI

Od začátku tohoto školního roku se u nás v kostele začali scházet ministranti ve věku od 6 do 10 let. Scházíme se každou neděli po mši svaté, samozřejmě až po farní kavárně 😊. Asi hodinu strávíme opakováním si na mše svaté, učení se liturgii, ale hlavně společně hrajeme hry a trávíme čas venku. Verbujeme i nové ministranty, takže pokud máte zájem, stačí přijít na jakoukoli mši a my vám se vším pomůžeme.

Dominik Hartl (734 831 536)

DĚTI VÍRY

Taktéž jde o otevřené společenství, které je ryze modlitební. Setkáváme se každou sobotu v 10:00 v kostele, nejmladší děti jsou druháci ZŠ. Při zamýšlení se nad úryvkem z evangelia vznikají takovéto a podobné obrazy:

SPOLEČENSTVÍ SENIORŮ

V říjnu a listopadu se uskutečnila první dvě setkání společenství seniorů. Jedná se o nové společenství, které se "zajíždí". V říjnu se nás setkala 6 farníků, v listopadu 8. Jak tato setkání probíhala: začínala v 17.00 modlitbou, poté nám o. Sommer jednou povyprávěl o časech, kdy byl na vojně a v učení, podruhé o svých prvních zkušenostech, kdy jako kaplan působil ve farnostech.

Další část setkání bylo povídání – ať už na určitá témata, anebo o různých událostech, které jsme zažili. Minule mělo být setkání zakončeno růžencem za všechny seniory a nemocné farníky, ale protože jsme se hodně zapovídali, tak jsem se domluvili, že se pomodlíme cestou ze setkání či večer doma. Aby se to příště nestalo, budeme se snažit dodržovat určité časové limity bodů programu.

Domluvili jsme se, že společenství seniorů bude probíhat vždy 2. středu v měsíci na faře.

V prosinci se uskuteční ve středu 11.12. v 17.00 a výjimečně pro tentokrát na Sýpce.

-mh-

POZVÁNKA DO SPOLEČENSTVÍ SENIORŮ

které se v prosinci uskuteční
ve středu 11.12.
v 17.00 na Sýpce.

Rámcový program:

1. Úvodní modlitba
2. Vyprávění o. Sommera o jeho působení ve farnostech (20 min.)
3. Sdílení vzpomínek na téma “Moje nejhezčí Vánoce“ (30 min.), kdo chcete, přineste si alespoň jednu vánoční fotku
4. Plánování poutního zájezdu v novém roce – společné plánování kam a kdy (20 min.)
5. Modlitba růžence za všechny seniory a nemocné farníky (20 min.).

Bude se podávat vánoční punč, káva, čaj a něco dobrého – doma pečeného 😊.

Tímto se obracím na některou seniorku, která by mně byla nápomocna s upečením moučníku.

Milí, pokud Vás pozvánka oslovila, přijďte, budete vítáni.

Maruška Hudcová, tel. 728414851

AKCE PRO SENIORY – TVOŘENÍ VÁNOČNÍCH SVÍČNŮ

Protože letos farní jarmark proběhne na počátku adventu a místo vánočních svícňů budou v nabídce adventní věnce, budeme vytvářet svícny my – senioři. S sebou můžete vzít i vnoučata.

KDY: v pátek 20. prosince

KDE: na Sýpce

V KOLIK HODIN: dopoledne 9.30 - 12.00,
odpoledne 15.00 - 17.30

CO S SEBOU: tavnou pistolí (jen kdo má), pár korun za spotřebovaný materiál – kdo chce, může si přinést vlastní svíčku a ozdoby. Odhadovaná cena za ozdoby, svíčky aj. je dle spotřeb. materiálu 30–50 Kč.

JAKÝ MATERIÁL BUDE K DISPOZICI: podstavce ze dřeva (kolečko s hřebíkem), hmota na zapichování, větvičky, svíčky, drobné ozdoby.

Zajištěny budou teplé nápoje.

Vyrobené svícny si můžete rovnou odnést, ať už na vánoční stůl, na hrob svých blízkých, anebo jako dárek pro toho, komu chcete udělat radost.

**Svícný, které uděláme navíc,
si mohou farníci v neděli 22.12.
po mši sv. rozebrat na Sýpce.**

Koordinátoři akce:
dopoledne Marie Hudcová,
odpoledne Alena Axmanová

KAŠE MARY'S MEALS

Ve čtvrtek 10. října v podvečer jsme se připojili k oslavě Světového dne kaše.

Proč slavíme Světový den kaše?

Mary's Meals každý školní den pomáhá nasytit přibližně 2,5 milionu dětí v 17 zemích světa. Z toho více než 1,5 milionu dětí v Malawi, Zambii a Zimbabwe dostává kukuřično-sójovou kaši likvní phala obohacenou o vitamíny, která jim pomáhá učit se a růst.

Proto každoročně 10. října slavíme Světový den kaše – víme, že kaše má moc měnit lidské životy.

Na sýpce nás čekala ochutnávka kaše a projekce filmu o službě Mary's Meals.

Z dobrovolného příspěvku vás farníků jsme vyzískali pro organizaci Mary's Meals dar 10 032 Kč, který jim byl odeslán.

Při příchodu na mši svatou nás překvapila koncelebrace cizího kněze, kterého nám o. Šudoma představil jako ukrajinského řeckokatolického kněze Petra Deketa. Na závěr mše nám za asistence překladatele dal nahlédnout do válečné situace na Ukrajině a také vyjádřil radost, že zde je v obklopení tolika dětí a mladých rodin a vyslovil přání, aby tyto děti nikdy nemusely zažít, co je to válka. Po mši svaté se skupinkou zájemců pokračovala beseda.

ŠTRÚDLOVÁNÍ

V rámci Misijní neděle, která letos připadla na 20. října, jsme uspořádali v naší farnosti již podruhé „Misijní štrúdlování“. Děkujeme všem hospodyňkám, maminkám, babičkám, které se do akce zapojily a napekly rozmanité druhy sladkých i slaných štrúdlů a závinů. Nakonec jeden připravený stůl před kostelem nestačil a museli jsme přinést ze sýpky ještě další stůl, aby se tam všechny dobroty vešly.

Při této sbírce na podporu papežských misijních děl se vybralo 9 844 Kč, peníze se přidaly ke kostelní sbírce při této Misijní neděli. Všem dárcům patří velký dík a Pán Bůh zaplat!

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V Knínicích, ve Vážanech a v Šebetově proběhne tříkrálové koledování v sobotu 4.1.2025.

PŘÍPRAVA NA MISIJNÍ JARMARK

Děkanství Boskovice Vás srdečně zve na program

MAMKA A DCERA 8 - 11 LET

Máme jedna druhou

- Společný i dělený čas
- Tvoření, sdílení
- Prohlubování vztahu a vzájemné důvěry
- Možnost dozvědět se, jak se rodí rodina
- **22. března 2025**
- **Fara Boskovice**
- **9 - 17 hod**
- **Cena - 1000 Kč za pár**

S KŘESŤANSKÝM
PŘESAHEM

Lektoruje:
Markéta Juzová

Informace a přihlášky do 28. 2. u pí. Muchové
tel. 728 013 021, email: jitkamuchova@seznam.cz

Adopce farnosti aneb chcete mě?

Na své životní pouti jsem se asi před šesti lety ocitla v nedaleké vesničce Borotín, kde učím v místní MŠ. Každý pátek s dětmi vyrážíme do okolí na výpravy, a tak jsem se začala postupně seznamovat nejen s krásnými okolními lesy, ale i s vesnicí samotnou. Najdete tu rozlehlé arboretum, koupaliště, bývalý zámek, dnes domov pro seniory, bývalou školu, ze které je hospoda, pálenici, ale také farní kostel Povýšení svatého kříže. Ten je spravován panem farářem z Velkých Opatovic. Mše svaté se tu slouží jedenkrát za čtrnáct dní v neděli v 11:00. Jinak je tu ve stejnou dobu bohoslužba slova se svatým přijímáním. Asi dvakrát se mi podařilo zavítat na pouťovou mši svatou, kterou tu mají v září, ale místních lidí jsem tu moc neviděla, o dětech ani nemluvě. Přitom vím, že některé děti ze školky pokřtěné jsou. Víra však v jejich rodinách žitá není a farní společenství téměř neexistuje. Stále jsem přemýšlela, co by se pro tuto farnost dalo udělat a asi před rokem jsem si přečetla o tom, že existuje něco jako adopce farnosti. Tento projekt jako pilotní vyzkoušeli na Znojemsku, když si na Velikonoce 1999 farnosti FATYMU adoptovali „mrtvou“ severočeskou farnost Jeníkov. Začali tam dojíždět a připravovat pro své i místní farníky poutě, přednášky, besedy, koncerty či tematické pobyty. Nechci srovnávat Borotín s Jeníkovem, nicméně nějaké oživení by to rozhodně chtělo. Tak jsme se domluvili s knínickou scholou a panem farářem z Velkých Opatovic, že v borotínském kostele uspořádáme letos adventní koncert. Uskuteční se v neděli 15.12. ve 14:00 a jste všichni srdečně zváni. Třeba to bude začátek našeho misijního působení v této farnosti. Pokud máte chuť nás podpořit nebo

nějaké nápady, jak oslovit místní farníky či přitáhnout ty „dřímající“ pokřtěné, určitě se ozvěte. Nebo se alespoň přijedte na toto půvabné místo podívat!

Další informace o adopci farnosti najdete na webu FATYMu <http://www.fatym.com> nebo na www.TV-MIS.cz (film Chcete mě?)

27.11.2024 byly spuštěny **nové webové stránky** brněnského biskupství www.biskupstvi.cz.

Mají novou strukturu, aktualizovaný obsah a moderní design a funkcionality, které na stávajícím webu již notně scházely. Najdete na nich **informace o dění v diecézi + kalendář akcí, kontakty a podporu** v různých životních situacích, **inspiraci a nápady** pro pastorační a evangelizační činnost ve vašich farnostech a řadu dalších informací. Věříme, že na nich najdete to, co hledáte a že vám nové webové stránky budou k užítku.

Řkf Svitávka Vás srdečně zve na již tradiční **předvánoční jarmark** na podporu Mary's meals, který se uskuteční 15. 12. 2024 od 16 hodin na farní zahradě ve Svitávce. Těšit se můžete na dobré jídlo, stánky se zajímavými výrobky a předvánoční atmosféru.

ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI

Z VODY A Z DUCHA SVATÉHO SE ZNOVU NARODILI:

- 13.10. Justýna Terezie Vyšehradová, Knínice
- 3. 11. Amálie Anežka Staňková, Velké Opatovice

BRANOU SMRTI NÁS PŘEDEŠLI

A V NAŠEM KOSTELE JSME SE S NIMI ROZLOUČILI:

- 26.10. Ludmila Martínková, 87 let, Knínice
- 9. 11. Luboš Příklad, 72 let, Vážany
- 30.11. Anna Janková, 98 let, Šebetov

V době přípravy tohoto Farníčku nás zastihla smutná zpráva. Pán života k sobě povolal našeho spolufarníka pana **PETRA REISIGA**, malíře, autora Cesty světla a spousty dalších obrazů s náboženskou i jinou tematikou a iniciátora každoročních pouťových výstav na Sýpce. Jistě hodně z nás má doma obrázky jím darované nebo od něho zakoupené. Zapalme u nich svíčku, zavzpomínejme, poděkujme...

**Pane Petře, vaše místo
v kostelní lavici zůstává prázdné.
Věříme, že zaujmete místo
v nebeském ateliéru, kde barvy
neblednou a plátna nestárnou,
a to už vám nikdo nikdy nevezme.**

- **PODPOŘTE RADIO PROGLAS**

modlitbou, finančním darem č. ú. 4200043003/5500

více na www.darujme.cz/projekt/1208707

At' je můžeme poslouchat nejmíň dalších 29 let!

- **KLÍČEK OD WC**

visí ve zповědní místnosti z vnitřní strany dveří. Je to klíček od fary, kam si kdokoliv může v případě potřeby zajít během mše svaté, adorace, či jiného programu v kostele. Nezapomeňme klíček vrátet zpět do zповědnice.

Jako poselství do nadcházejícího Svatého roku nám mohou být slova žalmu, která nás vítala u dveří při vstupu do Baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku:

Vydáno 1. 12. 2024 římskokatolickou farností Knínice u Boskovic výhradně pro vnitřní potřebu farnosti.

Náklady na tisk 1ks Farníčku jsou cca 15,- Kč – tento minimální příspěvek vkládejte do označené krabičky v kostele.

Kontakt na kněze:

P. Miroslav Šudoma – tel. 608 755 273, fara Boskovice Masarykovo nám. 20, email: kninice@dieceze.cz

Kontakt do redakce: své náměty a příspěvky pište na email: p.hauptova@seznam.cz nebo napsané na papíře vhodte do krabičky v kostele.

Farní časopis naleznete také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti: **www.kninice.farnost.cz.**